

παντός εις τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἔφερον ἐτήσιον τόκον 750 φράγκα. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι μία ὁποιαδήποτε Ἑλληνικὴ τῶν Καρυῶν, ἀφοῦ πρότερον θὰ ἐξεπαιδεύετο ἐν τινὶ ἐκπαιδευτικῷ Καταστήματι τῶν Ἀθηνῶν, θὰ ἐθεώρει μετὰ ταῦτα μεγάλην εὐτυχίαν τῆς τὸ νὰ λαμβάνῃ ἐτησίως τὸν μισθὸν τοῦτον καὶ νὰ διδάσκῃ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐν τῇ πατρίδι τῆς. Λέγω δὲ τοῦτο ἐν ἐπιγνώσει, διότι ἤξεύρω κάλλιστα ὅτι αἱ Γαλλίδες διδασκάλισσαι δευτέρας τάξεως, διδάσκουσαι ἀπὸ πρῶϊας μέχρις ἐσπέρας, δὲν λαμβάνουσιν ὡς μισθὸν εἰμὴ 900 περίπου φράγκα κατ' ἔτος. — Καί, τί μὲν ἀπεφάσισαν περὶ τοῦτου οἱ Κύριοι ἰδρυταὶ τοῦ ἐν Καρυαῖς Ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀκριβῶς δὲν ἤξεύρω. Ὅπως δὲ ἔως δὲν παύω τοῦ νὰ θεωρῶ τὸν τρόπον τοῦτον τῆς θεραπείας ὡς ἄξιον πολλῆς προσοχῆς. Διὸ καὶ διατελῶ πάντοτε πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς παντός βουλομένου νὰ λάβῃ παρ' ἐμοῦ ἐκτενεστέρως πληροφορίας ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

N. B. ΦΑΡΔΥΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΡΙ ΔΟΥΜΑ

Ἡ ἑπαυλις τοῦ Μόντε Χρίστου εἶχε καταστρέψει οἰκονομικῶς τὸν Ἀλέξανδρον Δουμᾶν, ὅστις εἰς οἰκοδομὴν αὐτῆς εἶχε δαπανήσει ἄπειρα ποσά. Διῆγεν ἐκεῖ βίον ἡγεμονικόν, διατηρῶν δλόκληρον σύνταγμα ὑπηρετῶν, οἵτινες ἔκλεπτον αὐτὸν ἀναισχύντως. Ἐπὶ τοῦτου διηγοῦνται τὸ ἐπόμενον ἀστεῖον γεγονός. Ὁ Δουμᾶς ἀναχωρήσας εἶχεν ἀφήσει τὴν κλεῖδα τῆς ἐπαύλειος εἰς μίαν τῶν φίλων του, τὴν κυρίαν Περσῶν. Μετ' οὐ πολὺ ἔλαβε παρ' αὐτῆς ἀπελπιστικὴν ἐπιστολὴν λέγουσαν· «Ἐν τῇ οἰνοθήκῃ δὲν ὑπάρχει πλέον συνήθης οἶνος διὰ τοὺς ὑπηρετάς. Τί νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς νὰ πίνωσι; Δὲν ἔμεινε ἄλλο παρὰ καμπανίτης!..» Ὁ Δουμᾶς ἀπήνητησεν ἀμέσως· «Δότε τοὺς καμπανίτην. Τοῦτο ἴσως θὰ τοὺς μεταβάλῃ.»

Εἶνε πάμπολλα τὰ περὶ τοῦ μυθικοῦ τοῦτου πύργου ἀνέκδοτα, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Πρωίαν τινὰ ἀναγγέλλουσιν εἰς τὸν Δουμᾶν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰταλοῦ συγγραφέως Φλωρεντίνου, ὅστις μετὰ μεγίστης εὐκολίας ἔγραφε καὶ τὴν γαλλικὴν ὡς ἐπιφυλλιδογράφος τοῦ *Συνταγματικοῦ*. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ μυθιστοριογράφος ἐτελείονε τὸ πρόγευμά του μετὰ τοῦ υἱοῦ του, νεωτάτου ἔτι ὄντος. Ὁ ὑπηρετῆς εἰσηγάγεν ἄνευ ἐθιμοτυπίας τὸν ἐπισκέπτην ἐν τῷ ἐστιατορίῳ. Μόλις ὁ ἐπιφυλλιδογράφος ἐκάθησε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν ἐπὶ παρο-

ψίδος ἐπιδορπίων ἐκ τῶν ἀπλουστέρων. Ἐν αὐτῇ ἦσαν μόνον δύο μικρὰ μαῦρα δαμάσκηνα ἡμίξηρα.

— Ἀγαπητέ μου Φλωρεντίνε, ἀνέκραξε τότε ὁ Δουμᾶς, ἐπειδὴ παρατηρεῖς τὴν παροψίδα ταύτην, λάβε, παρακαλῶ, ἐλευθέρως ἐν τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ δαμάσκηνα καὶ φάγε το.

Καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς προσέθεσε μειδιῶν·

— Ἡξεύρεις ὅτι ἔφαγες πεντακοσίας χιλιάδας φράγκων;

— Πῶς τοῦτο; ἠρώτησεν ἐκπληκτος ὁ ἐπιφυλλιδογράφος.

— Ἀπλουστάτα! Τὰ δύο αὐτὰ μικρὰ δαμάσκηνα, τὰ ὅποια εἶδες, εἶνε πᾶν ὅ,τι μοῦ ἔμεινεν ἐκ τοῦ κτήματος τοῦ Μόντε Χρίστου, καὶ αὐτὸ μοῦ ἐκόστισεν ἐν ἑκατομμύριον!

ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Käthi Barlay.

Ὅπως μέσ' ἔς μαῦρα, τρίςβαθα νερά,
Πόχουν ἢ Νεράιδες μαγικὰ παλάττα
Σέρνετ' ἢ βαρκοῦλα τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ....
Σύρθηκ' ἢ ζωὴ μου μέσ' ἔς τὰ δύο σου ἄμνια
Ὅπως μέσ' ἔς μαῦρα, τρίςβαθα νερά.

Ὅπως ἢ βαρκοῦλα τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ
Δέρνεται, ραγίζει, γίνεται κομμάτια
Μέσ' ἔς μαγεμμένα, τρίςβαθα νερά....
Χάθηκ' ἢ ζωὴ μου μέσ' ἔς τὰ δύο σου ἄμνια
Ὅπως ἢ βαρκοῦλα τοῦ φτωχοῦ ψαρᾶ.

Ἐν Λειψία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἄριστον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὰ νεανικὰ αἰσθήματα καὶ αἱ πρεσβυτικά σκέψεις.

Ἡ μάλιστα ἐπιβλαθὴς παραφροσύνη εἶνε ἡ ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν σοφίαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ μεγάλη Βρετανία παράγει κατ' ἔτος 156 ἑκατ. τόννων γαιανθράκων, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι 72, ἡ Γερμανία 53, ἡ Γαλλία 20 καὶ τὸ Βέλγιον 17. Περὶέρως εἶνε ἡ κατ' ἀνθρώπον παραγωγὴ ἐν ταῖς διαφόροις χώραις. Αὕτη τείνει γενικῶς εἰς αὐξησιν, ἰδίως ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ. Τῷ 1873 ἡ ἐτησία παραγωγὴ ἐνὸς ἀνθρακωρύχου Ἀγγλοῦ ἦτο 235 τόννοι, τῷ 1878 ἦτο 356, τῷ 1880, 401, τῷ